

Medlemmer af Finansudvalget er der ingen, der har kunnet yde nogen Støtte til den projekterede Jærnbane fra Hillerød til Roskilde. Det er jo for saa vidt kedeligt, at de Argumenter, Statsbanedriften har at fremføre, falde saa lidt i de to Herrer's Smag; men det har jeg ærlig talt været belavet paa. Det er jo altid saaledes, at naar man ikke kan faa en Bane, man gerne vil have, synes man, det er overordentlig daarlige Argumenter, der fremføres imod den. Hvis jeg selv kom i det Tilfælde at ønske en Jærnbane, vilde jeg ogsaa finde ethvert Argument, der fremførtes imod den, overordentlig daarligt. Statsbanerne se altsaa Sagen fra det Synspunkt, at den Betydning for den gennemgaaende Trafik, denne Bane vilde faa, er bleven i høj Grad overvurderet af Andragerne. Det er oplyst, at der er 2,100 rejsende fra Norge og Vestsverige, som benytte Vejen over Vamdrup og Kiel, og de kunne ved at gaa denne Vej spare 14—15 Kilometer. Regne vi nu, at der køres en Kilometer i Minuttet, bliver der altsaa 14—15 Minutter at spare, hvis de paa denne Maade kom uden om Kjøbenhavn, med andre Ord der var et Kvarter at spare. Det er kun en Brøkdelen af de rejsende, nemlig 2,000 Mennesker, der aarlig vilde benytte den Linie, og derfor vil den som gennemgaaende Trafiklinie ikke faa nogen som helst Betydning. Det er for Resten ogsaa i Strid med alle andre europæiske Principper for Jærnbaneanlæg at sørge for, at de rejsende komme til at gaa uden om Landenes Hovedstæder. Ved Berlin, Paris, London, Wien søger man netop at samle Banerne for den gennemgaaende Trafik, selv om der kunde naas en betydelig Tidsbesparelse ved at gaa uden om disse Byer. Om den lokale Trafik mener Statsbanerne, at den kun vil blive meget ringe, og det er dog den overvejende Indtægtskilde for Banerne her i Landet. Man kan ikke se, at der vil komme nogen væsentlig Indtægt ved den lokale Trafik, idet Folk ikke, om jeg saa maa sige, „more“ sig med at rejse frem og tilbage mellem Hillerød og Roskilde. Det kan maaske være ganske morsomt for en Gangs Skyld, men som stadig Beskæftigelse er det dog lidt kedeligt. Der til kommer — og det tror jeg, de ærede Forslagsstillere eller Andragere ogsaa indrømme — at naar der skulde være Tale om at gøre noget for den gennemgaaende Trafik, vilde en Bane fra Kjøbenhavn til Køge virkelig være at foretrække, idet den vilde bringe Sydsjælland, Falster og Lolland nærmere til Kjøbenhavn og ogsaa

forkortet Vejen til Gedser og derved til Tyskland. Den vilde nemlig give Kjøbenhavn—Malmø-rejsende 20 Kilometers Besparelse, Helsingborg—Gedser-Routen ligeledes 20 Kilometers Besparelse, medens en Hillerød—Roskilde-Bane, som anført, kun vilde give en Besparelse af mellem 14 og 15 Kilometer. Det er disse Betragtninger, som Statsbanerne have gjort gældende, men som de ærede Medlemmer ikke dele, hvad jeg saa godt forstaaer. Havde nu Finansudvalget sluttet sig til Andragendet, vilde det for mig have været en Foranledning til nærmere at gaa ind paa den Kritik, der kunde rejses mod Generaldirektørens Indvendinger mod Andragendet, men da Andragendet, som sagt, saa at sige ikke har fundet Støtte i Finansudvalget, antager jeg, at det ærede Medlem for Hillerød (Dinesen) vil kunne forstaa, at saa længe der ikke foreligger andet end det, der foreligger i Dag, mener jeg, det bør have sit Forblivende herved.

P. Pedersen: Jeg havde tænkt at gøre et Par Bemærkninger angaaende Spørgsmaalet om en Jærnbane fra Hillerød til Roskilde, men da kun et eneste Medlem af Finansudvalget har foreslaaet at henvise Andragendet til Ministeren, og denne bestemt har udtalt sig derimod, finder jeg ikke Anledning til at udtale mig derom. Da dette Spørgsmaal til Dels — ikke for nogen stor Del — berører den Kreds, jeg har den Ære at repræsentere, kunde jeg have haft nogen Interesse af at komme ind paa dette Spørgsmaal, dersom der havde foreligget et Grundlag at forhandle det paa, men da der ikke foreligger noget saadant, skal jeg frafalde Ordet efter at have hørt den ærede Ministers bestemte Udtalelse imod Indstillingen.

Dinesen: Det var den ærede Ministers Trøst under sin Argumentation mod Indstillingen angaaende en Frederiksborg—Roskilde Bane, at jeg stod ene. Dersom jeg tør slutte fra Skødstrup, kan den Tid jo komme, dersom de gode Folk baade fra Roskilde og Hillerød ihærdig banke paa, at det kan gaa med denne Sag, som det er gaaet med Skødstrupsagen, at Finansudvalget til sidst en Gang blev enig om at støtte den. Herpaa skal jeg nu ikke indlade mig videre. Jeg tør ikke indvende meget mod den højtærede Ministers Udtalelser om Banens Betydning for den gennemgaaende Personforbindelse, jeg vilde snarere efter mit Syn paa Sagen tillægge en saadan Bane Betydning for den gen-